

של שברים, שם פביר בינוין, לא בארכיות ולא בקיצור, בתוועה בעמוד האמצעי שהיא שלשלת, שנייהם שקל הקדש, הנגיד רביעו שהוא עולה חולם. בשברים הנגיד רביעו שהוא עולה חולם. זה ארייך להעלות קול, וזה צריך להודיע אותה. ומשים זה אוטם שברים תרוועה, שלשלת זו יסגולתא. פתח ואמר, ורקא מקר שופר הולך סגולתא. בחשאי השכינה הפחותונה, וקולה לא ישמע, פתח נקדת ימין יהונ'ה מלך. נקדת שמאל יהונ'ה מלך. נקדת האמצעית יהונ'ה מלך. רביע להעלות קול. פביר לשבר הקול. השלשת אוחזת בשניהם בשלשת. והוא כמו רביע שמאיריך בה התבאה, והיא נקדת אחת כמו שחולם. אין נקדת שאין לה כמו שלה בטעם. סגול אל הסגולתא. שבא הנגיד זker גדול, כלם תמצא אוטם נקודים כמו שהטעמים למי שיודע סודות נסתרים.

קם זkon ההזקנים מאחר צלו של רבי שמעון ואמר, רבי רבי, הרי כל בעלי המשנה יורדים לעזר עמד קרב. והתקן והזדרו עם כל כל קרב. ולא עוד, אלא כל בעלי הפסוקים שסוסיהם הם אש, מרכבותיהם מרכבות להבה, רמחיהם אש, וחרבותיהם אש, וקשותיהם אש, וחילזותיהם אש. ולא עוד, אלא שזקן הזקנים בא עמם, שנאמר בו (דניאל ז) עתיק הימים יושב, ולובשו כשלג לבן וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, חברים, השעה היא להתקין השכינה בגיןו להגן עליהם בקרוב הזה. והתורה, שהיא העמוד האמצעי, היא יורדת בכמה בעלי קולות ושוררות, וכמה פרושים מקיפים

דשברים, וממן תפיר בינוני לא בארכוי בקיצור, בתוועה בעמוד האמצעית דאייה שלשלת. מתרוייהו שקל הקדש ל渴בל רביע דסליק איהו חלם. שברים ל渴בל שבא. דא בעא לסליקא קלא, ודא בעא לנחתה לה. ובגין דא אנון שברים תרוועה שלשלת דא יסגולתא.

פתח ואמר זרא מקר שופר הולך סגולתא. בחשאי שכינטא תפאה (ש"א י) וקולה לא ישמע פתח נקדת ימין יהונ'ה מלך. נקדת שמאל יהונ'ה מלך. נקדת האמצעית יהונ'ה מלך. רביע לסליקא קלא. פביר לתריא קלא. שלשת אחד בתרוייהו כשלשלת. ואיהו נקדת בגונא דרביע דמאיריך בה תבה, ואיהו נקדת חדא בגונא דחולים. לית נקדת דלית לה בגונא דיליה בטעמי. סגול לגבי סגולתא. שבא ל渴בל זker גדול כליהו תשבח לו נקי, בגונא דעתומי למן DIDU RIZIN STIMIN.

קם שבא דסבין מבתר טולא דרביע שמעון ואמר רבי רבי הא כל מאריב מתניתין קא נחתין לאגחא קרבא עמד. אתתקן ואזדרז בכל מאני קרבא. ולא עוד אלא כל מאריב דסיסון דאנון סוטיהו נאש, מרכבותיהו מרכבות להבה, רומחיהו נאש, וחרבותיהו נאש, וקשותותיהן נאש. ולא עוד אלא דסבא דסבין קא אני עמיהו, דאטמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתב לבושה כתlag חור וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, חבריא שעתא איהו לאתקנא שכינטא בגיןא לאגננא עלנא בהאי קרבא. ואורייתא דאייה עמודא דאמצעית, איהי נחית בכמה מאריב דקלין ושוררים, וכמה פרשין מתקיפין מלמדי מלחה לאגחא (דף קל נ"א) עמנא. ובגין דאוריתא דאייה